

Sygn. akt V CSK 647/13

POSTANOWIENIE

Dnia 29 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z wniosku P. B.

przy uczestnictwie R. B., A. B., R. T., Y. K. R., V. M., A. L., J. I. D. R., K. C. M.,
F. S., J. C., W. M. i Z. Ż.

o zasiedzenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 maja 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy od postanowienia

Sądu Okręgowego w C.

z dnia 12 lutego 2013 r., sygn. akt VI Ca [...], VI Cz [...],

**1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od wnioskodawcy na rzecz W. M., V. M. oraz R. T.
po 1800 (jeden tysiąc osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego,**

**2) oddala wniosek pozostałych uczestników o zasądzenie
kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek umożliwiających realizację publicznoprawnych funkcji skargi kasacyjnej. Tylko na tych przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Dopuszczenie i rozpoznanie skargi kasacyjnej ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne. Nie w każdej zatem sprawie, nawet w takiej, w której rozstrzygnięcie oparte jest na błędnej subsumpcji czy wadliwej wykładni prawa, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. Podkreślenia wymaga, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie jest jego rolą korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wnioskodawca P. B. oparł na przesłance uregulowanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. Przesłanki te nie zostały spełnione.

Powołanie się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), a więc zagadnienia, które wiąże się z określonym przepisem prawnym i którego wyjaśnienie ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, ale także dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw, wymaga jego precyzyjnego sformułowania i wskazania argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen (zob. m. in.: postanowienie SN z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11). Chodzi przy tym o zagadnienie nowe, którego wyjaśnienie przyczyni się do rozwoju jurysprudencji. Zagadnienie prawne powinno mieć charakter rzeczywisty

i konkretny, zaś argumentacja uzasadniająca wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinna zawierać odrębną, pogłębioną podstawę wskazującą na zaistnienie powołanych okoliczności uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżący ograniczył się do sformułowania zagadnienia w taki sposób, że wnosił o wypowiedzenie się Sądu Najwyższego w kwestii prawidłowości ustalenia przez Sąd Okręgowy terminu zasiedzenia. W uzasadnieniu tego wniosku przedstawiono orzeczenia Sądu Najwyższego oraz brzmienie przepisów, nie wynika jednak z niego, w czym w rzeczywistości skarżący upatruje występowanie zagadnienia prawnego, wymagającego zaangażowania Sądu Najwyższego. Zagadnienie prawne nie może się ograniczać do rozstrzygnięcia konkretnej sprawy.

Wskazana w art. 398⁹ pkt 4 k.p.c. przyczyna przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wymaga wykazania niewątpliwej, widocznej na pierwszy rzut oka, bez konieczności głębszej analizy, sprzeczności wyroku z przepisami prawa nie podlegającymi różnej wykładni. nie przedstawiając jakiegokolwiek argumentacji jurystycznej, która mogłaby wskazywać, że doszło do oczywistego i rażącego naruszenia konkretnie wskazanych przepisów. Takiej argumentacji nie przedstawiono. Ponadto, z reguły nie można mówić o oczywistym naruszeniu określonych przepisów prawa, przy jednoczesnym formułowaniu dotyczącego ich zagadnienia prawnego.

Nie pozwala to na uznanie, że przyczyny przyjęcia skargi do rozpoznania została wykazana.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 3 k.p.c., uwzględniając wyłącznie wnioski tych uczestników postępowania, którzy udzielili pełnomocnictwa do reprezentowania ich w postępowaniu przed Sądem Najwyższym przez profesjonalnego pełnomocnika procesowego.